

Bayer Zsolt: Európa elrablása 3. rész

2021 december 09. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Mi legyünk (maradjunk) büszke magyarok és aggódó európaiak.

Mottó:

„Nemrég olvastam egy amerikai tanulmányt arról az ipari forradalomról, amelyet az els? g?zgépt?l számítunk, pedig csak most kezd?dik igazán. Ha a világ el?bb-utóbb meg is szabadul a világháború összes böjti következményét?l, a mélyebb, tektonikus rengés fölött ma már se a Cobdenek szabadelv?ségének, se a Marxok biblikus víziójának nem volna hatalma. T?rni kell, ez az egyetlen bölcsesség. A paraszttársadalom az emberiség történetében el?ször változik át ipari társadalommá. Nagyon fáj a vedlés.

Amit a legnehezebb elviselni ebben a forradalomban, az embergyalázó hatása. Egy id? óta, írja az amerikai, a forradalom f?leg a félig tanult – half-skilled – munkást szaporítja. A napszámos válláról leveszi a zsákot, de már a gépig sem engedi. Csak egy csavarig. (Köztudomású, hogy Chaplin egész filmet írt err?l.) A zsákhordó kihal, de utána hal a romantikus proletár is, aki még egy egész gép rabja volt, még az igavonás és a szakmunka is túl emberséges állapot, a kivételesek joga. A szakmunkás vezérkar alá egy csavarforgató csorda gy?l, a félig tanult munkás. A félintellektus párja.

Megvallom, olvasás közben folyton az utóbbin járt az eszem. A közép-európai középfokú oktatás és az amerikai esti tanfolyamok remekén. Keyserling sof?rtípusnak hívta. Csakhogy ez a sof?r az íróasztalnál ül, lassacskán övé minden ország. A gazda és a kim?velt f? közt lebeg örök hazátlanul, amahhoz leereszkedik mint tervgazda, emezt széttapossa mint hatóság. Holott a kapa mell?l kid?lne, egy széklábat nem tud megfaragni s agyvérzést kapna egy igazi könyvt?l."

(Cs. Szabó László: Világlázadás)

Nagyot haladtunk el?re a Cs. Szabó László felvázolta úton. De ma a „munkás” nem munkás többé, hanem valójában üzemmérnök. Egy modern autógyárban dolgozni vagy akár egy korszer? kombájnt vezetni, az bizony egészen elképzelhetetlen technikai és számítástechnikai tudást igényel. Közben sorra születnek a cikkek, elemzések arról, hogy a technikai civilizáció és a mesterséges intelligencia, a robotizáció egyre nagyobb tömegek munkáját teszi feleslegessé, s hogy vajon mit kezdünk majd a jöv?ben ezzel a „feleslegessé váló” tömeggel. Majd ugyanazok, akik ezeket az elemzéseket megírják, másnap megírják, hogy micsoda áldás a migráció, mert az immáron „fajfenntartásra” is képtelen Nyugaton ez a tömeg fogja pótolni a „hiányzó munkaer?t”. Ez a kett? egyszerre nem lehet igaz, de az ájult, végs? önfeladásba süllyed? Nyugatot ez már régen nem érdekli – mert már semmi sem érdekli, csak önmaga genitáliái.

És szabadítja rá önmagára a félanalfabéta (vagy tán egészen az) közel- s távol-keleti, afrikai tömeget, a szír keszrasüt?t, az afgán herointermeszt?t, a tuareg kecskepásztort, és sok-sok-sok terroristát, vagy „csak” a szörny? létt?l meghasonlott és kiégett és halott lelk? rablót, gyilkost és er?szaktev?t, a semmire sem jó, a mindenre alkalmatlan él?sköd?ket, akiket aztán a befogadó társadalom eltart és elt?r, s persze ezen aktussal egyszersmind azt is lehetetlenné teszi a Nyugat, hogy a világ ezen pontjain valaha is élhet? élet teremt?djék.

S immáron abban is biztosak lehetünk, hogy az Európai Uniónak csúfolt öngyilkos gittegylet és bolondokháza új vezet?i végképp elszánták magukat a végs? önmegsemmisítésre. Most került nyilvánosságra az egyenl?ségügyi biztos tervezete az „újbeszélr?l”, amelyben megtiltandó a „karácsony” s a „keresztnév” szavak használata, a n?nem s a hímnem, továbbá – ez tényleg újdonság, eddig még a jakobinusok és a bolsevikok sem merészkedtek! – a Mária és a József nevek sem kívánatosak, helyettük javallott a Malika és a Julio használata. Nincs új a nap alatt, s mégis van… Azt mondják, a Vatikán tiltakozása miatt ezt (egyel?re) visszavonták. Ugyan már! Mikor vonnának ezek bármit is vissza éppen a Vatikán tiltakozása miatt? Ez volt a tesztüzem. Kisvártatva majd el?veszik újra, kétségünk ne legyen.

De ami ennél sokkal rémiszt?bb, az Németország jöv?je. Pontosabban: jelene. Bogár László írja kiváló esszéjében: „Marx talán legtöbbet idézett m?ve a Német ideológia címet viseli. Többek között ebb?l a m?b?l való az az idézet is, amelyet szemérmesen fordítottak a »régi szemét« visszatérésének, mert a benne szerepl? kulcsfogalom a szemét szónál azért kicsit »er?sebb«. A »Die ganze Scheiße kommt zurück« volna ez a nevezetes mondat, és a Scheiße benne az inkriminált szó. Marx ezzel arra céloz, hogy a kommunizmus nem jöhet létre »helyi

jelenségként«, mert akkor a régi sz…r visszatérése, ami nála nem más, mint a szakrális hagyományok tovább él? maradványa, felszámolná ezt a helyi kommunizmust. Ami egyébként logikailag igaz, és be is következett, bár nem egészen olyan mintázatban, mint ahogy azt Marx elképzelte. Ez is azt jelzi, hogy Marx nem – mint azt esetleg gondolnánk – a kapitalizmust tekintette a történelmi »rossz« megtestesülésének, hanem a szakrális hagyomány létszervez?dési módját. Amely hagyomány brutális felszámolását a kapitalizmus ragyogó történelmi tettének látta. Jól rímel erre, hogy az új német kormány klímaügyi csúcsminisztériuma leend? vezet?jének az a mondata, amit egyik filozófiai esszéjében »követett el«, s aminél pontosabb »képalkotó« berendezést már nem is lehetne kitalálni a XXI. század multikultúrális mocskába önmagát belefojtó Németországban. »A hazaszeretett?l mindig hányingerem volt. Soha nem tudtam mit kezdeni Németországgal, és máig sem tudok.« Ezt írta tehát egy korábbi könyvében Robert Habeck, a népszer?ségük csúcsára ért Zöldek népszer? társelnöke – akit egyre többen német kancellárként is el tudnak képzelni, s aki a leend? szociáldemokrata kancellár mögött a második legnépszer?bb német politikus. A háború után megszület? második nemzedékhez tartozó Habeck tehát így »fordítja le« önmaga és nemzedéktársai számára azt a sötét és pusztító »ajánlatot«, pontosabban annak lelki, erkölcsi, szellemi következményét, amelyet a világ »nem létez?« urai tettek a kiprovokált harmadik birodalmuk által végzetes történelmi csapdába csalt németségnek. A saját képességeid, szorgalmad által újra kényelemben is biztonságban élhetsz kedves németség, de ennek van egy nem módosítható feltétele, az, hogy ett?l kezdve nincs múlt, nincs történelem, nincs hagyomány és nincs kultúra. Vagyis, ha egyszer és mindenkorra »elfelejted«, hogy ki is voltál valaha, ha ezeréves önazonosságod helyére a szigorúan ellen?rzött globalokonform összetev?kb?l álló multikulturális moslékot tekinted természetes szellemi táplálékodnak.”

Visszatért hát az egész sz…r, csak nem úgy, ahogy Marx gondolta, hanem éppen Marx, a jakobinusok és a bolsevikok képében. Még egyszer, hogy bevés?djék: a leend? német csúcsminiszter és alkancellár, Robert Habeck Lübeckb?l így vall önmagáról: „A hazaszeretett?l mindig hányingerem volt. Soha nem tudtam mit kezdeni Németországgal, és máig sem tudok.”

Értjük. Most már csak azt kell megértenünk, minek is lesz az alkancellárja és csúcsminisztere ez a nyomorult. Nos, saját hányingerének alkancellárját tisztelhetjük ?benne. S mint ilyen alkancellár és csúcsminiszter, haladéktalanul neki is lát elvtársaival együtt, hogy méltóvá tegye Németországot a saját hányingerére. Robert Habeck hányingerér?l szól a 175 oldalas új „német” kormányprogram. Úgy t?nik, a németek visszapörgették az id?t, hogy megleljék a pillanatot, amikor elrontották. S a hosszú kések éjszakájánál vélték felfedezni. Hogy tudniillik talán fordítva kellett volna, nem az SS az SA-t, hanem az SA az SS-t – mert Ernst Röhm legalább homoszexuális volt (állítólag). A legnagyobb baj pedig az, hogy a német küldetéstudat megmaradt. S ez eddig kétszer rombolta szét a világot. „Deutschland, Deutschland über alles” – énekelték a küldetéstudatos németek, s romba döntötték a világot el?bb, aztán önmagukat. „Deutschland, Deutschland unter alles” – éneklik most a küldetéstudatos németek, s fel-feltör? hányingerrel döntik romba el?bb a hazájukat, aztán a világot.

Számunkra pedig végtelenül leegyszer?södött a kérdés: akarunk-e részt venni ebben az egészben? Akarunk úgy beszélni, mint ezek az igazi hülyék? Akarunk úgy élni, mint ezek az igazi hülyék? Akarunk kollektív öngyilkosságot elkövetni, mint ezek az igazi hülyék? Els?re nem is túl bonyolult a válasz, de ne hamarkodjuk el. Nézzük inkább, mit ír Cs. Szabó László az utolsó európairól:

„Nagy kés?n hallottam Kessler gróf haláláról. ? volt »az utolsó európai«, a reichstadti herceg ebb?l a fajtából. Az id? még gy?r?zik a neve körül, tudom nem sokáig. Egy csonka emlékirat maradt utána. Mémoires d’un Européen a francia fordítás címe; a német eredetiben már nem akarta magát európainak nevezni.

Vollard képkeresked? meséli, hogy a német gróf fiatal korában m?kedvel? párizsi könyvkiadó volt. Maillol az ? pénzén nyomtatta Vergilius Eclogáit. Csodálatos könyv lehetett, a híres szobrász maga illusztrálta, szedte, még papírt is maga csinált hozzá. Mivel pedig rájött, hogy a klórtisztítás id?vel a legjobb rongypapírt is kikezdi, lelkes kiadója a messzi Magyarországon összevásárolt egy csomó klór nem látta parasztinget. Így jelent meg Vergilius egyszer magyar gyolcson.

Kicsit elszomorító, hogy ilyen amat?r semmiséget kell följegyezni az utolsó európairól. De Európa a féltékeny hazák hazája s e hazák közt a csak európai ember mindig amat?r volt. Még a legfényesebb is. Egy hazai hiányt pótolt Európával.

Nem véletlen, hogy a latinokból éppen a félig kész, gerinctelen spanyol nemzet ingadozott a sivár provincializmus s a legteljesebb európai látomások közt anélkül, hogy egy gyökeres nemzeti életformában megállapodott volna. Egy másik határszéli nemzet, az orosz is ezzel az európai »toldással« szerzett szellemi nagykorúságot. Dosztojevszkij már küzdött ellene, s mondjanak akármit, éppen ezért állja ki rosszabbul a százéves próbát, mint Puskin vagy akár

Turgenyev, a latinizált barbár.

De maradjunk a német példánál. Kelet és Nyugat, Ázsia és Európa, az antikok és barbárok világát közvetítve a német sose tudott annyira maga lenni, mint a három legérettebb európai nemzet, az olasz, a francia, és az angol. Ebb?l a közvetítésb?l származott Leibnitz, Goethe, a Humboldtok, Nietzsche és Rilke páratlan humanitása s a gens minorumból az a rengeteg német, aki haláláig se tudott végképp választani a porosz tiszti kard s egy latin földre pártolt önkéntes számkivetés közt.

Ragyogó csillag az európai ember, de egy kicsit kirí a nemzeti együttesb?l. És ha túlteng valahol, egyenesen végzetes a hazai kultúrára. Tékozló fiú otthon, el?kel? szám?zött külföldön. (Ennyit Kessler gróf haláláról.)”

Mi legyünk (maradjunk) büszke magyarok és aggódó európaiak. Hiszen mindig azok voltunk. S majd mi átvisszük a mi Európánkat a túlsó partra. A menekül? németekkel együtt. A többi pedig úgysem számít, semennyit sem…

Bayer Zsolt - www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló